

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

กิเลสเป็นของแก้ได้

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๕ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ กิโล ๕ บาท ๖๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๘๔๙ ดอลลาร์ อย่างนี้ละมันก็ขึ้นเรื่อย ๆ ขึ้นเรื่อยทุกแห่งทุกหน จะขึ้นเรื่อย ๆ คราวนี้นะ นี่นายกเราก็ไปเมืองจีน เห็นไหมล่ะได้อยู่ไหม ดั้นเพื่อชาติไทยของเรา จะไปเมืองจีนวันนี้ะนายกเรา อย่างนั้นแล้ว เราอยู่ทางนี้ก็หาชวนขายซี ทางโน้นก็ไปชวนขายมา ทางนี้ก็ชวนขาย นอนกรนครอก ๆ ไม่ได้นะ พุดแล้วมันกวน โมโหไม่อยากจะพูด

ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลนั้น มอบเข้าคลังหลวงไปแล้ว ๒,๕๐๐ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๕๐๐ กิโล จะครบจำนวน ๔ พันกิโล ทองคำที่ได้หลังจากการมอบเข้าคลังหลวงแล้ว เวลานี้ได้ ๓๘ กิโล ๒๘ บาท ๘๓ สตางค์ ขึ้นเรื่อยนะ ทองคำต่อยอดจากเงินโครงการช่วยชาติ ๘๐๖ ล้านบาทนั้น ได้ซื้อทองคำแล้ว ๗๐๐ ล้านบาท ได้ทองคำ ๑,๗๖๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๑๔๑ แห่ง มอบเข้าคลังหลวงไปแล้ว ๒๕๐ กิโล เท่ากับ ๒๐ แห่ง ที่เหลือยังไม่ได้มอบอีก ๑,๕๑๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๑๒๑ แห่ง รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงไปแล้ว ๒,๗๕๐ กิโล รวมยอดทองคำทั้งหมด ทั้งที่มอบและยังไม่ได้มอบเป็นน้ำหนัก ๔,๓๐๐ กิโลครึ่ง ซึ่งเท่ากับ ๔ ตัน กับ ๓๐๐ กิโลครึ่ง กรุณาทราบตามนี้ แล้วก็ต่อเรื่อย ๆ ต่อมา ๆ อย่างนี้

ในพระวินัยพระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ คือมีพระพุทธเจ้าเป็นองค์ประกันรับรองด้วยพระญาณหยั่งทราบเรียบร้อยแล้ว ว่าผู้สำเร็จพระโสดา หรือสำเร็จสกิทา ผู้สำเร็จอนาคา พระอรหันต์ พระองค์จะทรงเล็งญาณทราบเรียบร้อยแล้ว เช่นอย่างผู้ที่สำเร็จพระโสดา ท่านทรงบัญญัติห้ามไม่ให้พระไปบิณฑบาตในสกุลนั้น คือในบ้านนั้น พระองค์ไหนฝันไปปรับอาบัติ ฟังซิ คือบรรดาพระโสดานี้เป็นผู้เชื่อบุญเชื่อกกรรม เชื่ออย่างฝังลึกไม่มีถอน ที่นี้การทำบุญให้ทานไม่มีอัตมีอัน เฉพาะเรื่องทานนี้ไม่ถอยเลย เพราะฉะนั้นท่านจึงทรงบัญญัติห้ามไม่ให้พระเข้าไปบิณฑบาตในบ้านนั้น จะเป็นการชอกช้ำ บัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติอย่างนั้น คือทั้งโลกทั้งธรรมให้สม่่าเสมอกันไป

ที่ว่าบัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น นั่นก็ห้ามพระไม่ให้ไปบิณฑบาต ที่สกุลไหนที่พระองค์รับสั่งไว้แล้ว ที่นี้เอามาบัญญัติกว้าง ๆ เอาไว้เลย สกุลที่สำเร็จพระโสดาพวกนี้จริงจังมาก ความรู้จักประมาณใครจะเกินธรรม เกินผู้ปฏิบัติธรรม พอดี ๆ ตลอดสม่่าเสมอ ดังพระพุทธเจ้าที่ทรงบัญญัติห้ามไม่ให้พระเข้าไปบิณฑบาตสกุลที่สำเร็จพระ

โสดา พวกนี้มีเท่าไรถึงไหนถึงกัน ไม่ได้คำนึงที่ว่ายังเศษยังเหลือเท่าไร มีแต่จะให้ทำ
เดียว พระพุทธเจ้ารับสั่งไม่ให้พระเข้าไป ให้เขาทำตามอหิชาศัยของเขา ถ้าเข้าไปเป็น
อีกอย่างหนึ่งนะ ถ้าตามอหิชาศัยเป็นอีกอย่างหนึ่ง ให้เป็นตามอหิชาศัย ไม่ให้พระเข้าไป
บิณฑบาต ถ้าบิณฑบาตแล้วชนใส่เลย ๆ นี่ละพระพุทธเจ้าวางไว้ในความพอดี อะไรจะ
หนักไปเบาไปนี่จะไม่มีอะไรเกินธรรมหรือเกินศาสนา ทรงทราบทุกอย่าง

นี่เป็นพระอรหันต์ไม่ใช่พระพุทธเจ้า เราลืมนึกแล้วพระอรหันต์องค์นี้ ท่านไป
บิณฑบาตบ้านนั้น คนผู้เป็นเจ้าของบ้านนั้นมีอุปนิสัยสามารถจะบรรลุธรรมเป็นพระ
อรหันต์ได้เลยนะ พระอรหันต์องค์นั้นท่านก็ไปบิณฑบาตบ้านนั้นแหละ เวลานั้นกำลัง
กิเลสมัดคออยู่ ไม่ให้เห็นศีลเห็นธรรมเห็นพระเจ้าพระสงฆ์เป็นสิริมงคลอะไรเลย นี่
เห็นไหมกิเลสทั้ง ๆ ที่อุปนิสัยสามารถจะบรรลุธรรมเวลานั้นได้อย่างเต็มที่ ยังถูกปิดกั้น
เสียจนขนาดหนักนะ แล้วพระองค์นี้เป็นพระอรหันต์เสียด้วยไปบิณฑบาตบ้านหลังนี้
แหละ ไปก็ไปยืนอยู่นั้น เขาก็ไม่หาคำรับคำตอบอะไร ท่านยืนพอประมาณแล้วท่านก็
ผ่านไป ไปบิณฑบาตยืนพอประมาณแล้วผ่านไป รวมแล้วเป็นเวลา ๓ ปี ฟังซิ

พอปีที่สามกรรมนั้นคงจะค่อยเบาบางบ้าง พอดีท่านไปบิณฑบาต คนในบ้านอยู่
ส่วนผู้เป็นเจ้าของบ้านที่ว่ามีอุปนิสัยเป็นพระอรหันต์ไม่อยู่บ้าน พอไปยืนหน้าบ้านคน
ในบ้านเขาก็บอกว่า นิมนต์พระคุณเจ้าไปโปรดข้างหน้าเถิด เท่านั้นละ ท่านก็ไป ครั้นไป
แล้วพอดีไปเจอกับเจ้าของบ้านกลางทาง ท่านบิณฑบาตบ้านผมได้ไหม ท่านก็ตอบมาว่า
ได้ โห ซึ่งข่งทีเดียว โกรธแค้นอย่างใหญ่หลวงทีเดียวนะ ภูไม่อยู่บ้านวันเดียว ใครมาใส่
บาตรไอ้หัวโล้นนี่วะ โมโหโทโส มากี่เช่นกันใหญ่เลย มากี่ถาม ใครใส่บาตรไอ้หัวโล้น
เอาขนาดนั้นนะ ไม่มีใครใส่บาตร พระที่มาบิณฑบาตเมื่อเช้านี้มีใครได้ใส่บาตรให้พระ
องค์นี้ไหม บอกว่าไม่ได้ใส่

ทางนี้ก็คิด เอ้ พระองค์นี้โกหก ยิ่งซ้ำเข้าอีกนะ เขาไม่ได้ใส่บาตรให้ เวลาถามว่า
ท่านบิณฑบาตบ้านผมได้ไหม บอกว่าได้ ก็เคียดแค้น วันหลังตามไปด่าท่านเลยเถี่ยวะ
ท่านโกหกกว้าง บิณฑบาตบ้านผมไม่ได้อะไรเลย เวลาผมถามว่าบิณฑบาตบ้านผมได้ไหม
บอกว่าได้ นี่ท่านโกหก ไม่ได้โกหกท่านว้างั้น ไม่ได้โกหกทำไมอย่างนั้นละ ก็คนใน
บ้านเขาบอกว่า นิมนต์พระคุณเจ้าไปโปรดข้างหน้า พอได้คำพูดนี้แล้วก็หายสงสัย ก็ไป
โปรดข้างหน้า โอ้โห ขึ้นทันทีเลยนะ พลิกทันที นี่เพียงแต่ได้คำพูดเท่านั้นก็ถึงขนาดนี้
แล้วแล้วยิ่งเอาของถวายทานจะมีอันสงส์มากน้อยเพียงไร คึกคัก พลิกใหม่หมดเลย

ทีนี้นิมนต์ท่านไปบิณฑบาตทุกวัน เห็นไหมละ ทีนี้ไปท่านก็แนะนำสั่งสอนจน
กระทั่งสำเร็จอรหันต์ เห็นไหมละ นี่ละเวลามันหนา-มันหนาอย่างนั้นนะ ถึงด่าพระเจ้า
พระสงฆ์แหลกหมดเลย ถ้าเป็นด่าอย่างหลวงตาบัวก็มีอีกช่องหนึ่งนะ มันจะมีทางออก

จนได้ แต่ไม่ตอบอันนี้ เมื่อยังไม่สวนเข้ามายังไม่ออก เข้าใจไหม แต่ก็พอได้วิเวแล้ว
ว่า ถ้าสวนเข้ามาจะมีแน่ ๆ รับกันปั๊บเลย

เห็นไหมอุปนิสัยของคนเรา เวลาหนา-หนานะ สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา
บิณฑบาตบ้านนั้นถึง ๓ ปี ท่านก็อุตสาหะไปโปรด แสดงว่าท่านรู้อะไรกันไม่ต้องสงสัยว่า
งั้นเถอะ ไม่งั้นก็จะไปทำไม ไซ้ไหม ท่านเห็นของเลิศเลออยู่ภายในนั้นจึงอุตสาหะทำ
เพื่ออนุเคราะห์กัน คงเกี่ยวโยงกันมาแหละ เลยสำเร็จอรหันต์องค์นั้น ตั้ง ๓ ปีท่านก็ทน

อย่างที่ว่าไปฉันจึงหันเขา ๑๒ ปีนั้นก็เป็นอย่างหนึ่งเหมือนกัน นั่นก็เป็นพระ
อรหันต์ อุตสาหะไปฉันในบ้านเขา ๑๒ ปี ภรรยาเขาเป็นคนใจบุญมาก แต่นี้ไม่ได้บอกไว้
ว่ามีอุปนิสัยหรือไม่มี ที่ว่าเตนภรรยาเรียนตายต่อหน้าท่าน จะฆ่าท่าน เอาเชือกรัดคอ
ท่าน พระอรหันต์องค์นั้นถูกเชือกรัดคอ เจ้าของบ้านนั้น เราพูดย่อ ๆ เพราะเคยพูดมา
แล้ว จนเลือดทะลักออก นกกระเรียนตัวที่มันเคยโฉบกินแก้วกลีกลงในท้องมันแล้วมัน
ก็ยืนอยู่ข้าง ๆ พอมันเห็นเลือดตกออกจากปาก มันก็มาโฉบกินเลือด กำลังโมโหสุดขีด
ไอนั้นก็เตนภรรยาเรียนกลิ้งไปโน้นเลย ท่านก็เลยทำมือเป็นสัญญาณ เขาก็ละเชือกออก

อะไร นกกระเรียนตัวนั้นตายหรือยัง มึงอยากตายกับนกกระเรียนหรือ ยังว่าอีก
นะ ท่านก็ไม่ว่าอะไร อยากทราบ่านกกระเรียนตายหรือยัง เขาก็จับนกกระเรียนมาโยน
ตุ้มใส่หน้า ตายหรือไม่ตายมึงก็ดูซิ ท่านก็จับมาพลิกดู โอ้ย ตาย กรรมอะไรก็ไม่รู้นะ ไม
งั้นพระอรหันต์องค์นั้นก็ต้องตาย ถึงขนาดนั้นยังลงนรกจมไปเลย ไม่สุดขีดนะผู้ชายคน
นี้ ลงนรกเพราะทำลายพระอรหันต์ถึงไม่ตายก็ตาม ลงเกือบจะสุดขีด

ที่นี้ภรรยาเวลาผิวเขาไปกระซิบว่า แก้วที่อยู่บนเขียงนั้นใครมาเอาไป ไม่ใช่พระ
องค์นี้หรือ ถ้ามท่าน ท่านบอกท่านไม่ได้เอาแล้วทำไง ก็มีพระองค์นี้เท่านั้น แต่ไม่ได้คิด
ถึงนกกระเรียนละซิ ก็มีแต่พระองค์เดียวเท่านั้น พระองค์นี้ไม่เอาใครจะเอา เมียนั้นยืนเลย
เทียว ตายก็ตายเถอะเรา ให้ตายหมดทั้งครอบครัวก็ตาย สำหรับพระองค์นี้แล้วไม่มีทาง
ที่จะเอา แยกหยั่งลงไปเลยนะ เอ้า ตายก็ตาย คือแก้วนี้จากเสนาบดีเอามาให้เจียรระโน
พวกเราก็ต้องหมดครอบครัวจมไปเลย จมก็จมว้างนั่นเลย ถ้าว่าพระองค์นี้เอาจะไม่เอา
เป็นอันขาดว้างนั่นเลย ไม่ยอมฟัง จึงเอาเชือกออกมารัดคอ เมื่อก็ร้องให้อยู่ข้างใน หมด
ท่า ไม่มีทางสงสัยพระองค์นี้ว่าจะเป็นอย่างนั้น แก่เสียใจ

พอนกกระเรียนตาย พอได้เรื่องได้ราวแล้ว เรื่องก็กระเทือนไปถึงพระพุทธเจ้า
ก็รับสั่งมาเลยเทียว รับสั่งมาก็เป็นแบบฉบับถึง ๓ คนเลยเทียวว่า ผู้ทำบาปตายแล้วตก
นรก คือคนนี่เองผู้ทำลายพระอรหันต์ ผู้ทำบุญตายแล้วไปสวรรค์ คือเมียนั้นเอง ผู้สื
กิเลสแล้วไปนิพพาน คือพระองค์นั้นเอง ท่านรับสั่ง แต่เราลืมหาเสียจำได้แต่คำแปล
นี่ก็ ๑๒ ปี ตั้งแต่นั้นมาท่านเลยตั้งสัจจะเลยนะ จะไม่เข้าบ้านไหนเลยจนกระทั่งวันตาย

บิณฑบาตจะไม่เข้าไปในหลังคาเรือนเขา ฟังซิ บิณฑบาตไปอย่างนั้นได้ก็เอาไม่ได้ก็ไม่เอา เพราะเป็นความเสียหายร้ายแรงอย่างนี้ ๆ เลยไม่รับทั้งนิมนต์ แม้ที่สุดบิณฑบาตเข้าไปในบ้านเขาก็ไม่ยอมเข้า ถึงขนาดนั้นแหละ ท่านบิณฑบาตธรรมดาเลย นั่นท่านก็รักษาความสัตย์ความจริงอันหนึ่งเหมือนกัน ท่านอนุเคราะห์ถึง ๑๒ ปี พอพบเหตุการณ์อย่างนั้นแล้วท่านเลยไม่เข้า รับประทานอาหารในหลังคาเรือนเขาไม่ยอมเข้า แล้วไม่ฉันบ้านใครเลยตลอดวันท่านนิพพาน

พระพุทธเจ้าท่านรับสั่ง ๓ ข้อนี้เข้ากันได้กับคน ๓ คนพอดีเลย ผู้ทำบาปก็ลงนรกก็คือตัวของเขา ตายแล้วจมเลย ผู้ทำบุญก็เมียเขา ตายแล้วไปสวรรค์ ผู้ลั่นกิเลสคือพระอรหันต์ ตายแล้วไปนิพพาน ท่านรับสั่งไว้เป็นบาลีแต่นานมาแล้วเรลีสบาลี จำได้แต่คำแปล

อย่างนั้นละ อย่าไปลบล้างนะ เรื่องบาปเรื่องบุญนรกสวรรค์พรหมโลกนิพพานที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้นี้ อย่าไปลบล้างเป็นอันขาด ถ้าไม่ยากฉิบหายทั้งเป็นทั้งตาย บอกอย่างชัด ๆ เลยเถียวนะ เรานี้กราบราบเลยได้ ๕๒ ปีนี้แล้วฟังซินะ เรามาปฏิบัติต่อพี่น้องทั้งหลายนี้ตั้งหน้ามาโกหกหรือ ดูหน้าเอานะ พูดทุกสิ่งทุกอย่างเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด มีแต่เรื่องความเมตตาสงสารล้นฝิ่งหัวใจนี้ เราไม่มีกิเลสตัวหนึ่งเข้ามาแทรกแซงในกิริยาท่าทางเรา จะเป็นซึ่งขังตังตังขนาดไหน มีแต่เรื่องของธรรมล้วน ๆ กิเลสไม่มีแฝงเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย มันลื่นไปแล้วจะเอาอะไรมาบีบ ถ้าบีบจะว่าลื่นได้ยังไง ว่าให้มันเต็มยศอย่างนี้ซึ่เข้าใจไหม จึงเรียกว่ามันหมด หากไม่เจอจึงเรียกว่ามันหมดแล้วจะหาไปอะไรก็รู้อยู่แล้ว ก็ซ้ำซ้ำอีกซิ

เราสอนพี่น้องทั้งหลายเราเป็นห่วงเป็นใยมาก เพราะฉะนั้นไปที่ไหนจึงสอนเน้นหนักทางด้านจิตใจ มันจะไม่มีที่เกาะที่ยึดนะเมืองไทยเราซึ่งเป็นเมืองพุทธ มันโลเลโลกเลกไปหมด ครั้นมองดูมันดินเป็นบ้ำอยู่กับสิ่งนั้นสิ่งนี้ที่พาให้มันจม สร้างความยุ่งเหยิงวุ่นวายความห่วงใยขึ้นมากมาย ดีไม่ดีไปสร้างบาปสร้างกรรมขึ้นในสิ่งนั้นก็ได้อ ๆ มันดินไปอย่างนั้นนะเวลานี้จิตใจของชาวพุทธเรา ก็มันจ้ำอยู่นี้จะให้ว่าไง พูดให้มันชัด ๆ อย่างนี้ แล้วยังมาว่าโกหกอยู่หรือเวลานี้ พี่น้องทั้งหลายฟังอย่างไรฟังธรรมนะ เราสอนอย่างไรดูเอาซิ กิริยาท่าทางที่สอนพี่น้องทั้งหลาย ถ้าพอดี-ดีไปแหลกแล้วนี่จะว่าอะไร มันไม่ถึงใจ ถ้าพอดีพอฆ่าฟาดมันแหลก ฆ่าแล้วไปสวรรค์ทั้งหมด เราฆ่าให้มันแหลกหมด เอ้า ใครอยากไปสวรรค์อยากไปนิพพาน ฆ่าเรื่อย ๆ ไปเรื่อย ๆ เลย เอ้า เจ็บข้างหัวมันเถอะ เจ็บครู่เดียวไปสวรรค์นิพพานไม่เป็นไรใช่ไหม อันนี้ฆ่าแล้วมันก็ไม่เป็นท่า ตีมันก็เจ็บเฉย ๆ ทำยังไงมันก็ไม่เป็นท่า ทางนี้ก็มีแต่ว้อ ๆ อยู่เท่านั้นจะทำยังไง

เรื่องของพระพุทธเจ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ครอบโลกธาตุ มีใครเกินศาสนา แต่ละพระองค์ ๆ พุทรมีคำสองที่ไหน ท่านจึงบอกว่า เอกนามก็ ฟังซิ หนึ่งไม่มีสอง คือ พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นแต่ละครั้งเพียงพระองค์เดียว เพราะเกิดยากแสนยากที่สุด คือ พระพุทธเจ้า จึงว่า เอกนามก็ คือหนึ่งไม่มีสอง เวลาอุบัติขึ้นมาแล้วได้เพียงพระองค์เดียว ผู้ปรารถนาเป็นล้าน ๆ ๆ คนก็ตาม ที่จะผ่านไปได้สักรายนี้หายากมาก ไม่ผ่านได้ง่าย ๆ นะ ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระโพธิสัตว์จะเป็นพระพุทธเจ้าข้างหน้า เป็น ล้าน ๆ คนนี้เหลวไหลหมด ยากไหมฟังซิ ยากขนาดนั้นละฟังเอา

อุบัติขึ้นมาเป็นพระพุทธเจ้าเรียกว่าเก่งจริง สมควรจะเป็นพระพุทธเจ้าได้จริง ๆ ถึงโผล่ขึ้นมาพระองค์เดียวเท่านั้น แล้วระยะที่พระพุทธเจ้าโผล่ขึ้นมานี้ก็ประกาศศาสนา จนกระทั่งปริณิพพานไปแล้วก็เป็นสุญญกัปป ว่างตรงนั้น ไม่มีสัตว์ตัวใดเชื่อบาปเชื่อบุญ นรกสวรรค์ ประหนึ่งว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี สิ่งที่มีมันแสดงอยู่เต็มฤทธิ์เต็มเดชสด ๆ ร้อน ๆ ทั้งดีทั้งชั่วมันแหละ แต่ไม่มีใครรู้ใครเห็น สัตว์ก็ไม่กลัว มันก็ลงอีกแหละ ในระหว่างนี้ เรียกว่าพุทธันดร ระหว่างพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ ตรงที่ว่างนั้นเป็นสุญญกัปปไปแล้ว สูญ จากคำว่าบุญว่าบาปที่สัตว์ทั้งหลายเชื่อ ไม่เชื่อแล้ว เป็นสัตว์ล้วน ๆ ไปเลย ฆ่ากันแหลก เหลวไปหมด อย่างนี้ละเมื่อไม่มีบุญมีบาปติดหัวใจแล้วมันทำได้ทุกอย่างสัตว์เรา พอองค์นี้ผ่านไปแล้วว่าพระพุทธเจ้าองค์หน้าจะได้มาตรัสรู้ก็แสนสาหัสเหมือนกัน นาน ถึงจะได้มาตรัสรู้องค์หนึ่ง จะมาสั่งสอนสัตว์โลก นี้เรียกว่า เอกนามก็ อุบัติได้ที่ละองค์ ๆ ไม่เคยมีสอง

อันหนึ่ง เอกนามก็ คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ทรงหยั่งทราบอย่างไรแล้วจะไม่เป็นสองเลย ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นเลยไม่เป็นอื่น จึง เรียกว่า เอกนามก็ คือหนึ่งไม่มีสอง เรียกว่าพระญาณหยั่งทราบ

อันหนึ่ง เอกนามก็ คือ พระวาจาที่รับสั่งอะไรออกไปแล้ว จะไม่มีสองเช่นเดียวกัน นี่ก็สอนโลกเต็มโลกเต็มสงสาร ชาวพุทธเราไม่ได้ยินบ้างหรือว่า บาปมีบุญมี นรก สวรรค์มี เปรตผีประเภทต่าง ๆ มี นี่ก็รับสั่ง พระพุทธเจ้ารับสั่งแล้วไม่มีสอง พวกเราไป แยกมาเท่าไรเป็นก็อันห้าอัน ลบหมด บาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลก เปรตผีประเภท ต่าง ๆ ไม่มี ลบหมด เก่งกว่าศาสนา ระวังนะความเก่งนี้มันจะมาผลาญเราแหลก ให้จำ ให้ดีนะ

ศาสนาองค์เอกทุกพระองค์ เอกนามก็ เหมือนกันหมด แล้วทำไมเราจะสามารถ ไปลบล้างได้ ตัวเท่าอั่งอ่างเท่านี้มันนำพิจารณานะ ให้รับพิจารณาเสียแต่บัดนี้ เวลานี้ ลมหายใจยังมีอยู่พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงได้นะ ทุกข์ยากลำบากเพื่อความดี เอ้า ทุกข์ก็ ทุกข์เพื่อความสุขจะเป็นอะไร ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์นี้อย่าพากันไปฝืน ทุกข์นะ ทุกข์สร้าง

บาปสร้างกรรม เขาทุกข์เหมือนกันนะคนสร้างบาปสร้างกรรม แต่ทุกข์แล้วก็เพิ่ม เป็นมหันตทุกข์ขึ้นมาอีกผลของมัน แต่ทุกข์เพื่อการสร้างคุณงามความดีนี้ สร้างมากเท่าไรเพิ่มเป็นบรมสุขขึ้นไปเรื่อย ๆ ให้จำอันนี้ให้ตึนะ

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์จะไม่มีอะไรแปลกต่างกัน คือ เอกนามก็ อย่างเดียวกันหมด สอนอย่างไรไว้ก็เหมือนกัน อย่างที่ว่าสอนบาปบุญนรกสวรรค์ ไม่ใช่สิ่งเหล่านี้มาเมื่อสองสามวันนะ มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ พระพุทธเจ้าองค์ไหนมาตรัสรู้ก็มาเจอเอา ๆ ก็เห็น ก็จำอันนี้มาสอนทั้งดีทั้งชั่ว สอนสัตว์ทั้งหลาย ไม่มีลบล้างได้ ถ้าลบล้างได้พระพุทธเจ้าลบลหมดเลยไม่มีเหลือ แต่นี้ลบลไม่ได้มันชี้ จึงได้สอนวิธีหลบหลีกปลีกตัว และสอนวิธีบำเพ็ญเพื่อเข้าสู่จุดที่มุ่งหมาย แล้วใครจะเกินศาสดาองค์เอกของเรา

อย่าเชื่ออะกิเลส มันเอาคนให้จมมามากต่อมาก เราจมนมาตั้งกัปตั้งกัลป์ใครพาให้จม ถ้าไม่ใช่กิเลสอะไรพาให้จม ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ได้พาให้จมนะ มีแต่จุดแต่ลากขึ้นตลอดเวลา มีมากเท่าไรยิ่งขึ้นเร็ว ๆ เต็มที่แล้วก็ผิงถึงนิพพานเลย หมด เรื่องกองทุกข์ทั้งหลายที่เคยตายกองกันมากก็กัปก็กัลป์ นี่หมดปัญหาทันทีที่จิตหลุดพ้นแล้วจากกิเลส จะได้เผาได้ผิงแต่ซากศพอันนี้เท่านั้น เพราะจิตนี้พ้นแล้ว นั่นละธรรมพระพุทธเจ้าสอนโลก มีแต่ตั้งขึ้นนะไม่ได้ตกลง อย่าฝืนตกลงนะมันจะจมไปหมด

เราสั่งสอนโลกนี้เราสั่งสอนจริง ๆ แต่ก่อนมันไม่เป็นก็บอกแล้วนี่ว่าไง เวลามันมีตนาสาโทดก็เคยพูดให้ฟัง มีตเสียนจนกระทั่งถึงน้ำตาร่วงบนภูเขา นี้ออกมาเข้าสู่สนามรบแล้วยังน้ำตาร่วงบนภูเขาให้กิเลสหัวเราะเยาะเย้ยมันมีอย่างเหอ แต่เรามันมีแล้วมันเป็นแล้วจะว่าไง ถึงขนาดกุมึงของเล่นเมื่อไร จึงว่าไม่ได้ลื้ม อันนี้สด ๆ ร้อน ๆ เป็นอยู่กับหัวใจเรา น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา ต่อสู้กับกิเลสสู้มันไม่ได้ กิเลสมันเหมือนกับเสือโคร่งตัวหนึ่ง ไอ้เรามันก็เหมือนกับหนูตัวหนึ่ง ต่อยที่ไรมันฟาดเอาเลือดสาด ๆ มันฐานปรานีนะ เพียงเลือดสาด มันไม่ขยาก็กินกลืนไปพร้อม

มึงเอามาทั้งโคตรทั้งแซมมึง เท่านั้นกูไม่พอกินไอ้หนูตัวเดียวนี้ มันไม่ว่าอย่างนั้นยังตึนะ มันฟาดเลือดสาด ๆ เรียกว่ามันผ่อนผันอนุโลม ยังฐานเมตตา พอเลือดสาด สู้มันไม่ได้ก็มีแต่น้ำตาร่วง เคียดแค้นให้มัน ชัดที่โรหงายทุกที หงายไม่ได้หงายธรรมดาหงายหมาเสียด้วย หงายหมาไม่มีท่า มีแต่ร้องแห้งก ๆ หงายหมา ถ้าหงายแมวมันตบได้ สู้มันไม่ได้เราลื้มเมื่อไร เอามาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ นี่ละกิเลสเป็นของแก้ได้อย่างนี้ด้วยอำนาจของธรรม แก้ไม่ได้พระพุทธเจ้าไม่มีในโลก พระอรหันต์ไม่มีในโลก ผู้สิ้นทุกข์ไม่มีในโลก ก็คือแก้ได้นั่นเอง ท่านจึงสอนให้พวกเราแก้

เวลามันหนัก-หนักจริง ๆ นะกระแสนะของกิเลส เหมือนคลื่นในมหาสมุทร เราจะเอาฝ่ามือไปกั้นคลื่นมหาสมุทร ฝ่ามือขาดสะบั้นเลย เวลากิเลสมันมีกระแสรุนแรงก็เป็น

แบบเดียวกันนั้น มีแต่น้ำตาร่วง ๆ แต่มันก็เป็นมงคลอันหนึ่งจึงได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย คือน้ำตาร่วงมันไม่ได้อ่อนใจที่จะท้อถอยความเพียร ถึงขนาดกุมมึงอยู่ในใจ ไม่ได้ออกมาคำพูดแหละ ก็คนเดียวนั่งอยู่บนภูเขา น้ำตาร่วงสู้กิเลสไม่ได้ มันตบที่โรงายหมา ๆ เลือดสาด ๆ หันมาสู้ที่ไร ปีบหงายหมาแล้ว ๆ มันก็ออกอุทานซิ โถ มึงเอาภูขนาดนี้เที่ยวเหรอ เอาละยังงิมึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้ภูถอยภูไม่ถอย เคียดแค้น เคียดแค้นที่จะพัดกับกิเลสมันเป็นธรรมดา ถ้าเคียดแค้นให้บุคคลและสัตว์ตัวใดนี้เป็นกิเลสทั้งนั้น เคียดแค้นให้กิเลสในหัวใจเจ้าของที่จะสังหารมันนี้เป็นธรรมดา ความเคียดแค้นมากเท่าไรความเพียรยิ่งหนักเข้า ๆ กลับไปกลับมากับพ่อแม่ครูจารย์มันนี่ละ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ไม่ได้ล้ม

ไปหาท่านไปเล่าเรื่องอุบายให้ฟัง ท่านก็แก้ไขให้ปู่ป๊า ๆ กลับมาอีกหงายอีก ๆ อยู่อย่างนั้น หุย สด ๆ ร้อน ๆ นะ นี่ละวิธีแก้กิเลส ให้พี่น้องทั้งหลายฟังเอานะ นี่เป็นคติ แพ้ก็ยอมรับว่าแพ้ แต่เป็นคติอันดีที่แก้กัน แก้ลำบากจนได้ว่างั้นเถอะ มาถึง ๓ ครั้ง ๔ ครั้งเข้าไปแล้ว ที่นี้คำว่าหงายเริ่มเป็นหงายแมวไปบ้าง มีท่าต่อสู้บ้างแล้ว ไม่ได้หงายหมาร้องแหง็ก ๆ อย่างเดียว ต่อมาทางนี้ก็ได้อำลัษณ์แล้วหนุนกันใหญ่ เอากันใหญ่เลย ทางนั้นก็ล้มได้ละที่นี้ อ้าว มึงก็ล้มเหมือนกันกับภูเหรอ แต่ก่อนภูล้มหงายหมาให้มึงดู ท้องภู นี่มึงก็มีท้องเหมือนกันหรือกิเลสนี้ ชัดกันใหญ่เลย พอได้ทำก็เอากันใหญ่ นี่ละแก้กิเลสฟังซิพี่น้องทั้งหลาย คือไม่หยุดไม่ถอยเอาจนได้ แก้ได้อย่างนี้จะว่าไง

ตอนที่มันเอาจนน้ำตาร่วง ที่นี้ไม่ร่วงน้ำตามีแต่พืดใหญ่เลย ถึงขนาดที่ว่าเวลา มันยอมเรามี เราเอาเต็มเหนี่ยวนี้ เหมือนอย่างช้างที่เราโดดขึ้นบนตะพองมันได้แล้วขอ กระหน้าลงไปเลยเที่ยว ช้างร้องโก๊ก ๆ มึงร้องก็ร้องไปเถอะมึงเอาภูนี้ขนาดไหน ก็ชัดเจนเลย ทางนั้นก็มีแต่หมอบราบ ๆ ทางนี้ก็ขึ้นเรื่อย ๆ นี่ละการแก้กิเลสต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าอ่อนแอไปเลยนี้เหลวไปเลย ใช้ไม่ได้นะ หนักเข้า ๆ เวลากระแสนของกิเลสมันหนักมากขนาดไหนอยู่ในหัวใจนี้หมด ที่นี้เวลากระแสนของธรรมมีกำลังมากขึ้น ๆ พืดกิเลสนี้หงาย ๆ เหมือนกันนะ เวลามันได้หงาย ถึงขั้นสติปัญญาอัตโนมัติถึงขั้นความเพียรเป็นอัตโนมัติ คือไม่ต้องบังคับบัญชาแม้แต่ตั้งเอาไว้ คือมันรุนแรงมันผาดโผนโจนทะยาน มันก็เห็นในใจแล้ว

ที่นี้กิเลสตัวไหนมา หนุนนะฟังซิ ถ้าลงสติปัญญาขั้นนี้ได้ขึ้นแล้ว คำว่าถอยไม่มี มีแต่ตายเท่านั้น ไม่ตายก็ต้องชนะ ไม่ชนะมันจะตายก็แบบไม่คาดไม่ฝัน คือจะเอาชนะทำเดี่ยวไม่ได้คิดถึงเรื่องจะตายนะ นี่เวลามันมีกำลัง สติปัญญาของเรา เรื่องหัวใจนี้อย่าไปคาดนะ ความรู้เวลานี้กิเลสครอบหัวใจอยู่ ใครก็คาดเหมือนเราเหมือนท่านนั่นแหละ คาดไปตามประสาของคนมีกิเลสอยู่ในเรือนจำของวัฏจักร มันก็คาดไปตาม

ประสีประสาของนักโทษในเรือนจำ ที่นี้พอจิตมันผ่านอันนี้ออกไปแล้วคาดไม่ได้เลย ฟัง ชินะ จิตถึงขั้นฆ่ากิเลสเป็นลำดับลำดับ ถึงขนาดที่ว่าได้รั้งเอาไว้ ๆ คือความเพียรมัน กล้าเกินไป จนกระทั่งจะไม่หลับไม่นอน มันหมุนตัว ๆ เป็นอัตโนมัติ

คือแต่ก่อนกิเลสมันหมุนหัวใจเราเป็นอัตโนมัติ หัวใจของเราที่แหละ จะคิดออก แก่โตมุ่มโตพบเห็นสิ่งใด ๆ เป็นกิเลส ๆ ทั้งนั้น ๆ มันสร้างกิเลสในตัวของมัน ด้วยการ รู้การเห็นการได้ยินได้ฟัง ทุกอย่างเป็นกิเลสหมด เป็นอัตโนมัติของมัน ที่นี้เวลาธรรม ของเราได้สร้างขึ้น ๆ ไม่หยุดไม่ถอย ธรรมก็เริ่มเป็นอัตโนมัติขึ้นมา ต่อไปแล้วก็เป็น อัตโนมัติ ได้เห็นได้ยินอะไรเป็นเรื่องการสร้างกิเลสแต่ก่อนนั้น มันกลายเป็นฆ่ากิเลส เป็นลำดับลำดับจากการได้เห็นได้ยินได้ฟัง นั้นเห็นใหม่ละ ไม่มีอะไรก็ตามมันก็ฆ่าอยู่ ภายในของมันตลอด ไม่ว่ากินอยู่หลับนอนเว้นแต่ในขณะที่หลับ หลับนั้นธรรมก็ไม่ ทำงาน กิเลสก็ไม่ทำงาน พอตื่นพับจับกันแล้ว ชัดกันแล้ว ต้องรั้งเอาไว้นะ ความเพียร ชั้นนี้ ที่เราเคยชี้เกี้ยวชี้คร้านอ่อนแอแต่ก่อนไม่มีเลยนะ มีแต่ต้องรั้งเอาไว้คือมันรุนแรง นี่ละความเพียรหรือธรรมที่ประเภทจะฆ่ากิเลสโดยถ่ายเดียว จะไม่มีคำว่าถอยเลย หมุนตัว ๆ เลย

จิตดวงนี้ จิตดวงน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาที่ละ พอเวลาถึงชั้นมันเป็นอัตโนมัติ กิเลส เป็นอัตโนมัติผูกหัวใจสัตว์โลกฉันใด ธรรมก็เป็นอัตโนมัติแก๊กิเลสออกจากหัวใจของตัวเองหรือสัตว์โลกผู้มีธรรมประเภทนั้นเหมือนกันหมด นี่เป็นอย่างนั้นหมุนออก คลื่นออก ๆ จะยืนจะเดินจะนั่งจะนอนไม่มีนะ เป็นแต่ความเพียรฆ่ากิเลสทั้งนั้น ไม่ใช่เราเดิน จงกรมถึงจะเป็นความเพียร นั่งสมาธิเป็นความเพียร ไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ เป็นตลอดเวลาเช่นเดียวกับกิเลสอยู่บนหัวใจเรา มันสร้างตัวของมันเป็นอัตโนมัติฉันใด เราสร้าง ตัวของเราเป็นธรรมเพื่อสังหารกิเลสเป็นอัตโนมัติก็แบบเดียวกันเลย จนกระทั่งกิเลสได้ ม้วนเสื่อเสียบเมื่อไรแล้วหมดละที่นี้ หมดไม่มีอะไรเหลือเลย หมดลงไป ทางนี้เกรียงไกร ๆ พอกิเลสแพล้บขาดสะบั้นพร้อม ๆ เป็นยังงไรเร็วไหมธรรม

ถึงชั้นธรรมเร็วเป็นอย่างนั้นนะ พอแยบเท่านี้ขาดสะบั้น ๆ นั้นละเรียกว่าธรรม อัตโนมัติ เริ่มไปตั้งแต่ขั้นอุโลกัน ชั้นตะลุมบอนกัน จากนั้นไปก็เป็นสติปัญญาอัตโนมัติ ความเพียรเป็นอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติไปเรื่อย ๆ จากนั้นก็เชื่อมโยงเข้าถึงชั้น มหาสติมหาปัญญา มหาสติมหาปัญญานี้เป็นสติปัญญาที่ซึมซาบไปเลย ไม่มีวรรคมี ตอน ซึมซาบเหมือนน้ำซับน้ำซิม นี่เรียกว่าปัญญาที่ละเอียดแหลมคมสุดยอด จะฆ่า กิเลสตัวสุดยอดของวัฏจักรให้ขาดสะบั้นลงไปด้วยมหาสติมหาปัญญานี้ มันก็พอเหมาะ พอดีกัน เมื่อประกอบเข้าถึงกันแล้วมันพอดีกันตลอดไปเลย เอาจนกระทั่งกิเลสขาด สะบั้นลงไปไม่มีเหลือ พิบเดียวเท่านั้นเห็นใหม่ละ

เราเคยคาดที่ไหนแต่ก่อน เราเคยรู้ที่ไหน เรื่องกิเลสพันหัวใจเรานี้มันพันมาตั้งแต่เกิด ไม่ทราบพันมาแต่เมื่อไร เราก็รู้มาเป็นลำดับ เวลากิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจก็รู้ในขณะนั้น แล้วจะไปสงสัยที่ไหนถามหาพระพุทธเจ้าทำไม ถามพระพุทธเจ้าทำไมว่า ข้าพระองค์สิ้นกิเลสแล้วยัง ถามหาอะไร ธรรมนี้ธรรมเพื่อถอนกิเลสแก้กิเลส สนุทธิฎีกโก ผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้รู้เองเห็นเอง ก็พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว เมื่อเจอเข้าไปอย่างจริงจัง ๆ ทูลถามพระพุทธเจ้าทำไมอันเดียวกันแล้ว ๆ นี่ละการปฏิบัติตัวเอง อย่าพากันท้อถอยอ่อนแออะไรให้อุตส่าห์พยายามทุกคน ๆ นี่ถอดจากหัวใจมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ยังคิดอยู่หรือว่าหลวงตาบัวนี่มาหลอกโลกหลวงโลกเวลานี้ กำลังหลอกหลวงโลกทั่วประเทศไทย นอกจากนั้นยังออกอินเตอร์เน็ตหลอกไปถึงเมืองนอกนั้นหรือ ให้พากันพิจารณา

นี่ถอดจากหัวใจด้วยความเมตตาเต็มสัดเต็มส่วนต่อพี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งเวลานี้กำลังช่วยชาติบ้านอยู่ด้วย แล้วเต็มเหนียว ๆ มีแต่เมตตาธรรมล้วน ๆ กิริยาท่าทางจะซิงซังตั้งตงขนาดไหน นั่นเป็นกิริยาท่าทางแห่งพลังของธรรม ไม่ได้มีกิเลสตัวใดที่เข้าไปแทรกเลย ว่าเราสอนโลกด้วยความสปรก เพราะกิเลสแทรกหัวใจเราที่กำลังแสดงการสอนนี้ ไม่มี นั่นฟังซินะ นี่จึงเรียกว่ามันหมด กิเลสหมดต้องหมดอย่างนั้นซิ จะหาที่ไหนก็จะเจออะไร แล้วจะไปหาอะไรก็รู้อยู่ว่ามันหมดแล้ว แน่ะ มันก็ซ้ำเข้าไปอีก มันก็จ้ำอยู่จั้นตลอดเวลา

เหมือนอย่างเราดูน้ำมหาสมุทรนี้ มองไปที่ไร้กิมหาสมุทรจะไปถามอะไร ก็เห็นอยู่มหาสมุทรจ้ำอยู่นี้ น้ำแม่น้ำลำคลองไหลมาที่ไหนรวมกันลงเป็นแม่น้ำมหาสมุทรแล้วไปถามหาแม่น้ำลำคลองที่ไหนอีก ก็จ้ำอยู่นี้คือมหาสมุทร ที่นี้จิตใจที่รวมตัวลงไปตามการบำเพ็ญของผู้บำเพ็ญทั้งหลายซึ่งเทียบกับแม่น้ำสายต่าง ๆ นี่ละแต่ละคน ๆ เป็นเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ กำลังไหลลงด้วยบารมีธรรมของตน ๆ ไหลใกล้เข้ามา ๆ ก็ยังเรียกแม่น้ำสายนั้น ๆ เรียกเขาเรียกเราอยู่นะ พอเข้าไปถึงนั้นปิ้งเท่านั้นแหละถึงที่สุดวิมุตติหลุดพ้นด้วยกันแล้วเป็นอันเดียวกัน เหมือนแม่น้ำมหาสมุทรจะมาจากคลองไหนก็คือ มหาสมุทรคำเดียวพอ

อันนี้จะบำเพ็ญมาจากบุคคลผู้ใดรายใดก็ตาม พอเข้าถึงนั้นปับเป็นธรรมธาตุเรียกว่าแม่น้ำมหาสมุทร ผิงเข้าไปนั้นถามกันหาอะไร เหมือนเราไปดูแม่น้ำมหาสมุทรถามหาอะไร ก็เห็นกันอยู่ต่อหน้าต่อตา ธรรมธาตุจ้ำขึ้นในหัวใจแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไรก็อันเดียวกันนี้ นี่ละถ้ารู้ ๆ อย่างนี้ ไม่ต้องคาดไม่ต้องถาม ไม่ต้องไปถามใครแหละ พระพุทธเจ้าสอนแล้วลง สนุทธิฎีกโก ให้รู้เองนั่นแหละผู้ปฏิบัติ พระพุทธเจ้าก็รู้เอง สวาททั้งหลายต้องรู้เองจากภาคปฏิบัติของตัวเอง เราต้องทำอย่างนั้นซิ แล้วมันก็รู้ขึ้นมาแล้วถามทำไม

พอพูดอย่างนี้แล้วเรายังไม่ลืม ที่พ่อแม่ครูจารย์มั่นพูดอยู่หนองผือเราไม่ลืมนะ ท่านพูดตอนนั้นธรรมะอะไรไม่รู้นะเราลืมเสีย ไปกระเทือนใจท่าน ท่านขึ้นใหญ่อย่างรุนแรงทีเดียวนะ ตอน ๕ โมงเย็น ปิดกวาดเรียบร้อยแล้วท่านก็สร่งน้ำ สร่งน้ำเสร็จแล้วขึ้นไปแล้วคุยธรรมะกันรีนเริงบันเทิง ที่นี้จะเป็นธรรมะประเภทไหนเราชักลืม ๆ เสีย อ้อ คือหลวงปู่เสาร์ที่เป็นอาจารย์ของท่านนั้น พระท่านก็มาเล่าให้ฟังว่า เวลานี้อัฐิของหลวงปู่เสาร์กลายเป็นพระธาตุเรียบริ้อยแล้ว ท่านก็นิ่งไม่ว่าอะไร เพราะท่านเชื่อพอแล้วจะให้ท่านตื่นหาอะไร แล้วก็มียกอันหนึ่งแย็บขึ้นมามากกว่า แต่อัฐิของท่านที่กลายเป็นพระธาตุแล้วก็มี ที่เป็นอัฐิอยู่เขาก็ไปบดทำเป็นพระขลัง ๆ เขาเรียกอะไร พระผงอะไรนั่นนะ นี่ตอนกระเทือนท่านมาก ไปดำเป็นผงละเอียดแล้วก็ไปทำเป็นพระพุทธรูปเล็ก ๆ เป็นพระพุทธรูปผง

พอว่าอย่างนั้นผางขึ้นเลย เทอ ขึ้นเลยทันทีเลย นั้นเห็นไหมกระเทือนใจท่าน สะเทือนธรรมท่านนะ พอว่าอย่างนั้นก็เทอ พวกนี้ ขึ้นเลยนะ นี่มันจะมาปฏิบัติแบบไหน ปฏิบัติแบบหมากี่หาแพะอย่างนั้นซิ ปฏิบัติแบบพระก็ต้องหามรรคหาผลด้วยข้อปฏิบัติ พวกนี้มันจะไปหาแบบไหน หาแบบหมาหรือหาแบบคนแบบพระ หาแบบหมาก็คือไปแพะกระดุกท่าน เอาผงอัฐิของท่านมาตำแล้วบรรจุกับพระพุทธรูปเล็ก ๆ แจกกันเป็นของขลังแล้วซื้อขายกันไปตลอดนะ นั่นละกระเทือนท่านแรงนะ

อันนี้เราก็สรุปมาเลย พอมาถึงที่นี้แล้ว ก็มาถึงบทธรรมอันสำคัญของท่าน ท่านพูดขึ้น เราได้เห็นต่อหน้านี้จะลืมได้อย่างไร พูดแล้วสาธุว่างัเลยนะ ยกมือขึ้นเลย พูดถึงเรื่องความจริงเห็นจริง เราจะไปถามใคร ความถนัดชัดเจนแจ่มแจ้งอยู่กับ สันทิฏฐิโก ผู้ปฏิบัติเท่านั้นจะรู้อเองเห็นเองนี้หมดแล้ว พอท่านว่าอย่างนั้นท่านก็ยกมือขึ้นสาธุ พูดแล้วไม่ได้ประมาท แม้พระพุทธรูปเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ขึ้นอย่างหนักเสียด้วยนะไม่ใช่ธรรมดา ถามอะไรของอันเดียวกันขึ้นเลย ใครรู้มันก็รู้อย่างเดียวกัน จะไปถามกันหาอะไร ท่านว่าอย่างนั้น เราก็ไม่ลืม ฟังอยู่แต่ตอนนั้นเราก็เพียวกัदनัเพียวแพะนี้อยู่ นั่นละ คือไปฟังโอวาทท่านหากัดหาแพะอันนั้นอันนี้ไป แต่จำไม่ลืมนะ เพราะท่านพูดอย่างถึงใจผิงขึ้นมาเลย ที่นี้เวลาพูดนี้ก็สาธุเหมือนกัน

พอไปเจอเข้าอย่างนั้นแล้วก็สาธุเหมือนกัน โอโหเป็นอย่างนี้เอง ที่ท่านก็สาธุ แม้พระพุทธรูปเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม จะทูลถามหาอะไรมันก็ขึ้นอีก ทางนี้ก็ดี ถ้าไม่ใช่บ้า แน่เป็นยังงัย มันคัดค้านกันที่ไหนกับพ่อแม่ครูจารย์ท่านพูด พอเวลามันเจอขึ้นไปอย่างนี้แล้ว โอโห ขึ้นทันทีเลย ก็น้ำมหาสมุทรอันเดียวกัน ธรรมธาตุอันเดียวกัน ถามกันหาอะไร เท่านั้นที่พอ นี่เราไม่ลืม ตอนนั้นเรากำลังอบรมศึกษาเต็มกำลังความสามารถ แต่ยังไม่รู้ธรรมประเภทที่ท่านว่านี่ ก็ฟังแต่จำไม่ลืมนะ เวลามันไปโดนเข้า

อย่างจ้ง ๆ นี่ก็สาธุขึ้นอีกเหมือนกัน นี่ละธรรมอันเดียวกันค้ำกันค้ำกันไต่ยังไต่ ไครมาตรัสรู้
มาก็ล้าน ๆ ก็ตาม แบบเดียวกันนี้หมดไม่เป็นอย่างอื่น จิงว่าธรรมของจริง แล้วพวกเรา
จะไปปลงไต่ยังไต่ ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี ไปปลงไต่ยังไต่ นี่ที่มันจะจมนะให้
ระวังให้ดี

กิเลสนี้ แหม มันกล่อมได้สนิทมากนะ ว่าอะไรก็ตามกิเลสจะซึมซาบเข้าไปเป็น
รสเป็นชาติ กล่อมให้เป็นบ้าไปตาม ๆ กัน เดียวก็บาปไม่มีบุญไม่มีนรกสวรรค์ไม่มี สิ่ง
ที่มีก็มีแต่ส้วมแต่ถ่านสร้างทั้งวันทั้งคืน มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มตัวเข้าใจไหมละ มันไม่ได้
เรื่องนะอย่างนั้น วันนี้ก็ได้พูดถึงเรื่องถอดจากหัวใจมาสอนพี่น้องทั้งหลายนะ นี่จวนจะ
ตายแล้วบอกแล้ว คำพูดอย่างนี้เราก็ไม่เคยพูดที่ไหน ตั้งแต่รู้มาก็สอนพระสอนเณรเป็น
ลำดับลำดับ ตามขั้นตามภูมิของพระเณรที่จะรับได้ขนาดไหนก็สอนไปตามลำดับ ตอนที่
ออกอย่างใหญ่หลวงก็คือออกเพื่อช่วยชาตินี้เอง ที่นี้มีเท่าไรออกหมดเลยคราวนี้นะ
พาดตั้งแต่แกงหม้อใหญ่แกงหม้อเล็กแกงหม้อจิ๋วออกตลอดหมด จนไม่มีอะไรติดเนื้อ
ติดตัวเวลานี้ ท่านทั้งหลายจะฟังก็ฟัง แล้วจะว่าหลวงตาบัวโกหกนี้ พวกที่ไม่โกหกนั้น
แหละ พวกที่เปิดประตูไม่ทัน เข้าใจไหม ใ้ผู้ที่โกหกมันไม่ได้เข้าแหละ พูดตรง ๆ เรา
ไม่เข้า มันแน่นอยู่นี้จะเอาอะไรไปเข้าไปออกวะ มันก็พอแล้ว ใ้พวกที่มันเก่ง ๆ นั้นละ
เปิดประตูไม่ทันพวกนี้นะ เข้าใจ เห็น้อยแล้ว เอาละพอ

เป็นยังไต่ละผู้ว่ามานี้หลายวัน ได้ฟังเทศน์ทุกวัน ๆ เป็นยังไต่ (วันนี้ก็ดีมากครับ)
ผู้เทศน์นี้จำไม่ได้นะ พอเทศน์จบแล้วหายเลย ๆ วันหลังจัดขึ้นมาใหม่จะเป็นของเก่าก็
ไม่ทราบ เทศน์แล้วหายไปเลย ๆ อย่างนั้นตลอด ไม่ทราบว่าเทศน์อะไร จำไม่ได้ พอ
ขึ้นแล้วก็เทศน์ จบแล้วหายไปเลย ที่เทศน์สนามหลวงวันนั้นได้ฟังชัดเจนอยู่หรือวันนั้น

ฟังที่นั่นด้วยแล้วก็เอาเทปมาฟังต่อด้วยครับ แล้วไปอ่านด้วย

นี่เขาพิมพ์เป็นหนังสือมาก็มีนะ เอามาแจกในงานนี้ เทศน์กัณฑ์นี้รู้สึกรู้ว่าดีอยู่
เทศน์กัณฑ์นี้ไปกว้างขวาง

ที่สนามหลวงนี้สุดยอดเลยครับ ทุกคนฟังได้ ทุกฝ่ายฟังได้ ชั้นสูงก็ฟังได้ ชั้นต่ำ
ก็ฟังได้ ฟังแล้วไม่เบื่อ เพราะเป็นธรรมจากใจขององค์ท่าน ธรรมที่ออกจากใจที่ปฏิบัติ
ไม่ได้เล่านิทาน ไม่ได้จำตำรา มาหากแต่ตัวเอง

พอพูดอย่างนี้แล้วก็ทำให้ระลึกถึงฟ้าหญิงฯ ที่ท่านประทับอยู่ข้าง ๆ เวลาจบลง
แล้วท่านนิมนต์ลงไปประดิษฐานเหมือนจะเป็นทองคำ ลงไปพอไปนั่งบิ๊บแล้วเราก็เลยถามใน
ฐานะพ่อกับลูก เพราะท่านถวายเป็นลูกแล้วนี่ เราเลยว่าเป็นยังไต่ละฟังเทศน์เราว่า
อย่างนั้นนะ ท่านขึ้นออกแกมอุทานเลยนะ ท่านขึ้น โอ้โฮ ว่างั้นเลยนะ ท่านพ่อเทศน์นี้
ออกมาจากหัวใจจริง ๆ มาเทศน์ ฟังแล้วกายเบาหวิวเลย แทบไม่รู้กายเลย ท่านว่าท่าน

ฟังตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบไม่กระดุกกระดิกเลยนะ จนคนทั้งหลายอัศจรรย์เหมือนกัน
แหม ท่านเป็นกษัตริย์เวลาท่านนั่งฟังเทศน์ไม่มีใครสู้ได้เลย ไม่กระดุกกระดิกเลย ไม่มี
ใครสู้ได้เลย

วันนั้นถ้าหากว่าไม่เปลี่ยนแปลงอะไรก็คิดว่าวันที่ ๒๘ เดือนหน้านะ เราจะได้ไป
ตำหนักท่านจะลงเสาเอกนะ ท่านจะสร้างพระตำหนักที่ปทุมธานี ตั้งไว้เป็นตามอัธยาศัย
ในช่วงที่เราไปมอบทองคำนี้ คือจะว่าจะไปวันที่ ๒๔ วันที่ ๒๕ พักปรึกษาหารือกัน วันที่
๒๖ ก็มอบทองคำที่ทำเนียบรัฐบาล วันที่ ๒๗ พักอีกวันหนึ่ง วันที่ ๒๘ ก็ไปปทุมธานี
วันที่ ๒๙ ก็พักอีกวันหนึ่ง วันที่ ๓๐ กลับ พอดี ๗ วัน เวลานี้ค่อนข้างจะแน่น เพราะได้
ตกลงมาจากทางนั้นเรียบร้อยแล้ว ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ คงไม่เปลี่ยนแปลงคงจะเป็นวันที่
๒๖ เดือนกันยา พอดีเราก็จะได้ทองคำเพิ่มขึ้นอีกนี่นะ เป็นเวลาดังเดือนทองคำเราต้อง
ได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เวลานี้กำลังจะบุกแห่งที่ ๔ เราได้แล้ว ๓ แห่งตั้งแต่เรากลับมาจาก
กรุงเทพฯ มาแล้ว แห่งที่ ๔ กำลังบุกอีก เวลานี้มันได้ ๓๘ กิโลเมตรแล้ว ขึ้นไปนี้จะไป
หาแห่งที่ ๔ กำลังจะเตรียมบุก อีกเดือนหนึ่ง จากนั้นไปแล้วไปกรุงเทพฯ ก็ได้อีก จึงแน
ใจว่าบุกได้ว่างั้นเลย แห่งที่ ๔ นี้คิดว่าจะได้

วันนี้ก็เทศน์ เทศน์ทุกวันแหละ ทุกวัน ๆ เทศน์ แล้วก็ออกวิฑูแล้วก็ออกทาง
อินเตอร์เน็ตทั่วโลก คำพูดของเราที่เขาจะได้ฟังกันโลก คำพูดหลวงตาไม่มีบัญชี ออก
เรื่อยไปเลย ว่าไปทุกแบบทุกฉบับ พวกที่ฟังนี้ โหย เป็นบ้าไปเลย ชยี่ข่า ท่านว่าอย่าง
นั้นท่านว่าอย่างนี้ อะไรเราผ่านไปไหนแล้ว พูดแล้วหายเงียบไปเลย ทางนี้ก็มาชยี่ข่า
จนเหลว พวกบ้าไม่เลิกเข้าใจไหม ไปละพวกบ้าไม่เลิก เราบ้าเลิกเราจะไป วันนี้ได้ทอง
คำ ๑ กิโล ๑๓ บาท ไม่ใช่เล่นนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd